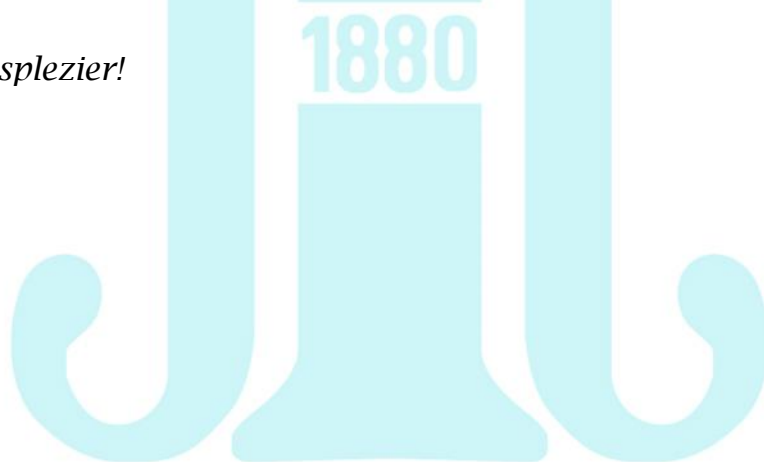

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

BUREAU CUPIDO

blijspel in drie bedrijven

1880
door

Maurice de Grauwe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.2668

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *BUREAU CUPIDO* op te voeren moet de naam van auteur *MAURICE DE GRAUWE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/001
ISBN- 978- 90-385-07033

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Maurice de Grauwe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames – 3 heren)

ELISA BONAMIE : vrouw van middelbare leeftijd. Ze is de chef van het “Bureau Cupido”. Qua schmink oogt ze als een “femme fatale”, doch is duidelijk een mannenhaatster.

PEGGY : medewerkster en bediende van het “Bureau Cupido”.

GODELIEVE : (in de sessie ook Poesie genoemd) jonge vrouw die er smaakloos gekleed bij loopt en duidelijk last heeft van een ongewone verlegenheid.

ARIANE BULTEN : (Lotus 3^e bedrijf) “Femme fatale”, super sexy en lichtekooi.

BRIGITTE : (Aphrodite 3^e bedrijf) kandidate voor het “Bureau Cupido”.

JEANINE : (Diana 3^e bedrijf) kandidate voor het “Bureau Cupido”.

POL DE PAYSANT : (derde man in 3^e bedrijf) medewerker van het “Bureau Cupido”, niet te snugger type, boerenfamilie als afstamming

ARMAND DE VULDER : bijgenaamd Mance (Kamiel in 3^e bedrijf) grappenmakerstype en kandidaat voor het “Bureau Cupido”.

RAYMOND DE SODT : bijgenaamd Mon. (Kafka 3^e bedrijf) collega grappenmaker en mee kandidaat voor het “Bureau Cupido”.

DECOR

Betreft een vrij grote ruimte waarin drie deuren op uitkomen. Een deur leidt naar de keuken, de tweede naar het bureau van Peggy en Pol en daarin zou men zogezegd een zicht hebben op de wachtkamer en waarvoor ook afzonderlijk een centrale opkomst is voorzien.

Rechts vooraan staat een bureaumeubel met daarop een PC en ander bureau gerei en telefoon. Het betreft het bureau waar de chef Elisa Bonamie aan zit.

Tevens is er een tafel en wat stoelen voorzien in het decor. Links is een gezellige zithoek geconstrueerd.

Het is de bedoeling om een modern en nieuw interieur te scheppen geschikt voor een bureau voor relatiebemiddeling via computer.

Het stuk is eigentijds modern en speelt zich af in een periode van ongeveer één week.

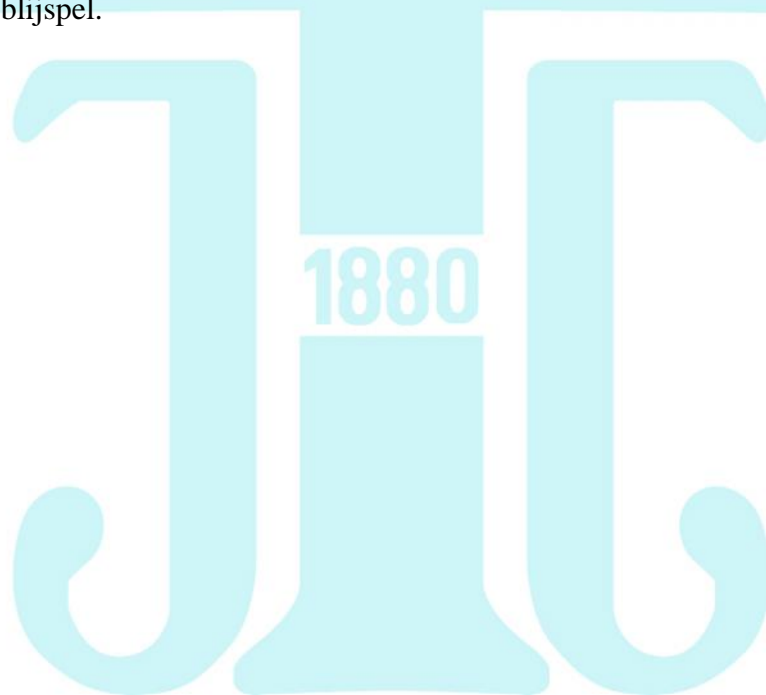
KORTE INHOUD

Met een minimum aan professionele kennis, wordt een projectmatige aanpak gegarandeerd door het “Bureau Cupido”.

De leiding van dit nieuwe project berust bij mevrouw Elisa Bonamie. Ze adverteert in de advertentiebladen om klanten te lokken. Ze maakt ook gewag – door middel van computertechnologie – de juiste relaties te kunnen linken.

Op dit aantrekkelijk aanbod komen twee recentelijk uit de echt gescheiden spitsbroeders af. Ook een griet, die het sexy overspelige leventje beu geraakte, wenst haar kans te wagen bij de sessies. Deze laatste valt duidelijk in de smaak van de mannelijke kandidaten en ook van freelance medewerker Pol van het “Bureau Cupido”.

Blijft de open vraag, op welke wijze wie aan wie zal gelinkt worden in dit komisch blijspel.

E E R S T E B E D R I J F

(Een fel geschminkte dame zit aan haar bureau. Haar telefoon rinkelt en ze neemt de hoorn af.)

ELISA : Hallo, u spreekt met Elisa Bonamie van het Cupidobureau... Nee... BONAMIE!!! CUPIDOBUREAU!!! Het bureau dat uw sleutel is tot een nieuwe en blijvende relatie. Inderdaad de organisatie die werkt aan geschikte huwelijkspartners en die hun ook een onberispelijk toekomstig huwelijksleven biedt.... Nee het heeft niets met seks te maken.

(Ondertussen komt Pol binnen. Elisa kijkt kwaad naar haar uurwerk en zegt luid, evenwel via de telefoon.)

Dat is te laat!... Nee sorry meneer, ik bedoelde dat niet voor u. Seks komt er inderdaad bij, doch... slechts na onze voortreffelijke opleiding en nadat we voor u een geschikt contact geregeld hebben... Nee echt niet, kom en overtuig uzelf meneer... De Vulder. Trouwens, via de telefoon kunnen we u niet helpen. Tot genoeg, meneer De Vulder! *(Richt zich vervolgens tot Pol)*
Wel?

POL : Goede morgen mevrouw Bonamie, sorry dat ik te laat ben maar mijn aktetas zat klem tussen de klapdeuren van de tram.

ELISA : Niet 7 maar 8 minuten en 14 seconden te laat. Typisch voor een boer.

POL : Sorry, maar ik stam wel af van een herenboer met uitstekende manieren, mevrouw.

ELISA : Maar die waarschijnlijk geen benul heeft van horloges.

POL : Het is echt de schuld van die trams.

ELISA : Kom dan in het vervolg met de mestkar.

POL : Madam Bonamie, met het huidig ingevoerd mest actieplan en ook de vele bufferzones, geraak ik hier dan heel waarschijnlijk nooit meer op tijd.

ELISA : Ge hebt ook altijd voor alles een uitleg. Gisteren vond ge uw tweede schoen niet meer.

POL : Maar vandaag heb ik ze alle twee aan. Kijk maar. *(We zien dat hij slecht één kous draagt en de andere voet blootsvoets in zijn schoen steekt.)*

ELISA : *(verwonderd)* Is dat de nieuwe trend misschien?

POL : *(enigszins verveeld)* Hm... trendy ja.

ELISA : Daar zal ik toch nooit aan meedoen. Ik zie me mijn panty's al middendoor snijden.

POL : In uw geval zou ik het ook niet doen, mevrouw.

ELISA : Van waar haalt gij plots dat modebewustzijn?

POL : Vroeger was ik tailleur.

ELISA : In maatpakken voor landbouwers zeker? Ik kan het me best voorstellen.

POL : Sorry, maar ik beloof u er alles te zullen aan doen om niet meer te laat te komen.

(Peggy komt op deze laatste woorden binnen.)

PEGGY : Ik ook mevrouw, sorry.

ELISA : Peggy, van u begrijp ik het. Terug problemen met uw Moustache?

(Pol kijkt verdwaasd bij deze uitlating.)

PEGGY : Ja, hij was er weer de hele nacht niet. Ik deed geen oog dicht. Ik schrok wakker op het moment dat hij de wekker van mijn nachtkastje duwde. Hij was terug via het open raam mijn slaapkamer binnen gekomen.

ELISA : Ik begrijp het kind.

POL : Ik niet. Sluit uw venster, geef mij de sleutel van uw studio en Moustache zal niet meer moeten komen.

ELISA : *(op bazige toon)* Tact meneer Pol, tact! Vergeet niet dat u hier maar een tijdelijk contract hebt en dit meteen kan verbroken worden.

POL : Ja mevrouw.

ELISA : Er staan er genoeg aan de stempelcontrole, vergeet dat niet.

POL : Zeker mevrouw.

ELISA : Heel zeker, en haal ons nu maar een kopje koffie uit de keuken.

POL : Zoals u verkiest mevrouw. *(Gaat overdreven af gelijk een lakei.)*

ELISA : Kom Peggy, we gaan ons koffietje daar opslurpen.

(Ze gaat naar het intiem ingericht zithoekje van het bureau en Peggy volgt haar gedwee. Pol komt terug op met een dienblad en daarop drie kopjes, hij wil zich ook in dat hoekje naast Peggy installeren. Elisa onderbreekt zijn handeling.)

Pol, een half klontje suiker en een wolkje melk. Gij kunt uw koffie in de wachtkamer drinken. Van zodra er zich iemand aanbiedt kunt ge ons informeren. Is dat duidelijk?

POL : Ja mevrouw, maar was het nu tweemaal naar links en één keer naar rechts om de juiste verspreiding te verkrijgen? *(Draait demonstratief met het lepeltje boven het kopje koffie.)*

ELISA : Pol, het is omgekeerd.

POL : Neen mevrouw, kijk zelf, uw onderbordje is nog volkomen droog.

ELISA : *(Wijst met haar vinger richting wachtkamer en beveelt.)* Pol, van daar moet het komen. *(bedoelt de klanten)*

POL : Het koffiezetapparaat staat nog altijd in de keuken, mevrouw Bonamie.

ELISA : Ik bedoel, ga de klanten opwachten in uw bureau.

(Met tegenzin gaat Pol af via de deur naar zijn bureau.)

PEGGY : Zal ik dan ook maar naar mijn bureau gaan, mevrouw Bonamie?

ELISA : Nee kind, blijf maar gezellig bij me zitten.

PEGGY : Maar ik moet de computer nog raadplegen om een link te kunnen leggen naar de verwachtingen van juffrouw Godelieve.

ELISA : Ja, dat kwezeltje zal moeilijk aan de bak komen. Zo voel ik het toch aan.

PEGGY : Maar ze stortte wel reeds haar tweede betaling... en vorige keer... beloofde u haar dat het bij een volgende sessie wel eens een positieve wending zou kunnen nemen.

ELISA : Dat is zaken doen kind. Wij moeten er steeds voor zorgen dat de klanten hoopvol blijven. Dat is trouwens de basis van Cupido.

PEGGY : Maar toch vind ik het een beetje zielig voor die vrouw.

ELISA : Is het mijn schuld dat ze zo opgegroeid is?

PEGGY : Nee, dat bedoel ik niet.

ELISA : Zij smacht nu eenmaal naar iets... waar ikzelf al jaren mee gekapt heb.

PEGGY : Hoe wilt u zeggen mevrouw Bonamie?

ELISA : De mannen, Peggy... de mannen.

PEGGY : Ze moeten er toch ook zijn.

ELISA : Ja, er zijn wel strontvliegen.

PEGGY : Strontvliegen?

ELISA : Dat zijn ze voor mij, punt uit.

PEGGY : En toch zijn ze hier in het Cupido bureau een belangrijk onderdeel.

ELISA : Zelfs hun onderdelen zijn niet belangrijk voor mij. Ze zijn er louter om zaken mee te doen.

PEGGY : *(Met een verdwaasde, vragende blik)* Zonder onderdelen, kan dat?

ELISA : Kind, gij moet nog zoveel leren.

PEGGY : Dat zal wel mevrouw.

(De deur vliegt open en Pol komt met de hand voor zijn mond op het toneel, hij loopt stuntelig in een beweging naar de keukendeur en verdwijnt in de keuken. Elisa en Peggy kijken hem na.)

ELISA : Wat krijgt die plots?

PEGGY : Hij moet waarschijnlijk braken.

ELISA : Wablief! Toch niet in de keuken. MENEER POL!

(We horen op de achtergrond de waterkraan van de keuken lopen en Pol kraamt onverstaanbare klanken uit. Elisa veert recht en gaat naar de openstaande keukendeur.)

Waar is dat nu goed voor?

PEGGY : Is hij aan het braken?

ELISA : Hou daar onmiddellijk mee op, ja?

(Peggy kijkt verwonderd naar Elisa maar haar verwondering wordt des te groter als Pol uit de keuken komt. Hij steekt zijn tong uit in de richting van mevrouw Elisa.)

(kwaad) Wat heeft dat te betekenen?

POL : *(moeizaam sprekend)* Mijn topje is verbrand. Och mijn tongetje. Die koffie was gloeiend.

ELISA : *(richt zich tot Peggy)* Heb ik u niet gezegd dat mannen niets waard zijn en hun onderdelen nog minder?

PEGGY : *(veert eveneens recht en loopt naar Pol omdat ze begrijpt dat die zijn tong verbrand heeft aan de koffie.)* Kan ik helpen?

(In plaats dat Pol van nee knikt laat hij zijn tong over zijn lippen heen en weer gaan als een nee.)

ELISA : Verdomd ja, nu weet ik het... tong in Madeirasaus, mijn cryptogram is volledig. *(Ze haast zich naar haar bureau en door haar smalle rok draait ze nogal met haar achterwerk. Pol kijkt haar na.)*

POL : Om serieuze draaiingen van te krijgen.

ELISA : *(Herhaalt de opgave van haar cryptische omschrijving.)* Deze tongval ligt in Portugees nat. Ha ja, Madeirasaus, het klopt! *(ze vult het in)*

(Pol begint opnieuw met zijn tong heen en weer te bewegen in het vizier van Peggy.)

PEGGY : Pol, wilt ge nu eens stoppen met dat dubbelzinnig gedoe?

POL : Sorry, maar ik heb mijn tong serieus verbrand, weet ge.

ELISA : Ja, ik heb ze nu allemaal. Ik ga onmiddellijk mijn cryptogram insturen. Er hangt een prachtige reis aan vast. Peggy, gij neemt hier de leiding tijdens mijn afwezigheid. *(gaat tevreden af)*

POL : Kijk, dat begrijp ik niet. Waarom krijgt gij altijd de verantwoordelijkheid van dat mens en ik nooit?

PEGGY : Ja, vrouwen hebben nu eenmaal een betere aanpak. *(Draait zich weg van Pol en draait net zo met haar achterwerk als Elisa.)*

POL : *(Loopt haar achterna)* Volgens mij is dat hier te pakken.

PEGGY : *(Keert zich in een ruk naar Pol)* Maar niet door u, gij tactloze homo sapiens.

POL : Wat! Ik homo! Ge moet het niet geloven Peggy en ik wil het u gerust eens bewijzen, nu we hier toch alleen zijn.

PEGGY : Homo sapiens, Pol!

POL : Peggy, ge gaat mij kwaad krijgen. Eerst en vooral ben ik wel sappig maar zeker geen Franse homo want ik stam uit een rijke Vlaamse boerenfamilie.

PEGGY : Met homo sapiens wordt de mens bedoeld.

POL : Ik herhaal dat ik geen homo ben, laat staan sappig of sapiens. *(Trekt hierbij op een kordate wijze zijn broek op.)*

PEGGY : Och... laat maar vallen.

POL : *(Totaal uit zijn lood geslagen door deze uitdrukking van Peggy, dit terwijl hij zijn broek aan het optrekken was.)* Excuseer, wat moet ik laten vallen?

PEGGY : Ja, hebt ge het niet begrepen misschien toen mevrouw Bonamie zei dat ik de leiding moest nemen.

POL : Ja maar nu verrast ge mij toch, anders doet ge altijd zo afwijzend tegenover mij.

PEGGY : Afwijzend? Waar zit gij met uw gedachten?

POL : Momenteel bij uw aanpak, Peggy.

PEGGY : Ik begrijp uw dubbelzinnigheid niet. Ga liever naar het bureau om te zien of er nog niemand in de wachtzaal zit.

POL : *(hoopvol)* Ik begrijp het, ge gaat u prepareren. Tussen haakjes, ge moet u niet generen. Ik kan veel hebben.

PEGGY : Ik heb het daarnet nog gezien met uw verbrande tong. Wilt ge nu eens gaan zien of er nog niemand is?

POL : Laat ons hopen van niet. Tot zo. *(gaat af via bureaudeur)*

PEGGY : *(Luidop tot zichzelf)* Ik heb de indruk dat Pol zich iets voorstelt.

(Haar woorden zijn nog niet koud of Pol is daar terug. We zien hem nog vlug wat deodorant spuiten onder zijn oksels, zijn hemd is gedeeltelijk geopend en op een uitdagende manier begeeft hij zich in de richting van Peggy)

POL : Er is niemand, oké baby I am in the mood.

PEGGY : Zeg Pol, gaat het niet goed.

POL : Ge gaat er toch ook zeker geen cryptogrammetje van maken?

PEGGY : Wilt ge eens stoppen met dat onnozel gedoe.

POL : Ik heb het al lang door dat ge mij wilt versieren. Maar goed, ik begrijp het als gij de leiding wilt nemen. Ik zal passief blijven.

PEGGY : Daar op dat bureau liggen de punaises.

POL : Om wat te doen?

PEGGY : Om ze in uw ogen te duwen omdat ze er niet zouden uitrollen, vrouwengek.

POL : Peggy, wat scheelt er nu feitelijk met u. Eerst maakt ge mij uit voor homo en nu ben ik al een vrouwengek.

PEGGY : Waarom doet gij eens nooit wat u gevraagd wordt?

POL : Oké, vraag het mij dan.

PEGGY : Ik vraag u enkel om te luisteren en te doen wat u opgedragen wordt. Is dat nu zo moeilijk. Ik doe toch ook alles wat er mij gevraagd wordt.

POL : Serieus, dan moeten wij ook eens dringend afspreken op mijn studiotje.

PEGGY : Waar zit gij met uw gedachten? Denkt gij nu werkelijk dat ik er op uit ben om me aan een boerenzoon te binden?

POL : *(Heeft het uiteindelijk vast dat Peggy niet van zijn avances moet weten en wil zijn eer redden.)* Dacht gij werkelijk dat ik mijn leven met een stuk pretentie zou willen delen? Kind, er loopt nog heel wat beter vrouwvolk op de wereld dan gij.

(Peggy is duidelijk geraakt door deze uitlating, ze trekt haar schoen uit en gooit deze in de richting van Pol. Ze mist haar doel, doch Pol raapt het schoentje op.)

Ge hebt geluk. Uw geurvreter steekt er nog in.

PEGGY : *(woedend)* Geef hier die schoen!

POL : *(uitdagend)* Oké, voor een zoen.

PEGGY : Kom, stop nu maar.

POL : Enkel voor een zoen krijgt ge uw schoen.

PEGGY : *(héél geraffineerd)* Goed, kom hier, sluit uw ogen en geniet dan maar van mijn vredeskus.

(Pol schrikt van deze plotse ommezwaai van Peggy en begeeft zich naar haar, doch houdt de schoen achter zijn rug. Peggy van haar kant tuit haar lippen. Nog voor er contact tussen hun lippen ontstaat, geeft ze hem een klap in het aangezicht. Hierdoor laat Pol de schoen uit zijn handen vallen. Ze raapt hem direct op en gaat lachend naar de keuken.)

POL : Dat is niet eerlijk. Dat noem ik valsspelen.

PEGGY : *(Keert zich nog even lachend om)* We staan terug gelijk, Polleke mijn lief dolleke.

POL : *(tot zichzelf)* Als dat zo verder gaat, dan word ik nog een homo sapiens, denk ik. *(hij gaat af via het bureau)*

PEGGY : *(Komt uit de keuken met een vers kopje koffie en een brede lach.)* Ziezo, die is eventjes goed op zijn stuk gezet. *(Ze gaat terug plaatsnemen in de zithoek.)*

POL : *(Komt totaal uit zijn lood geslagen terug op en stottert;)* Peggy, het is... niet... te... te geloven... in de wachtzaal.

PEGGY : Zit ze vol?

POL : Daar heb ik niet op gelet. *(vol verwondering)* Het is een echte filmster!

PEGGY : Over wie hebt ge het?

POL : Over dat kind dat daar met haar stelten gekruist zit.

PEGGY : Dus er is al iemand?

POL : Iemand. Ja en wat voor iemand.

PEGGY : Slechts één kandidaat?

POL : Ja ik! Jongens is dat een spetter.

PEGGY : Pol, doe normaal. Laat die vrouw binnen.

POL : Ligt mijn haar nog goed?

PEGGY : Was ik u, ik smeerde er wat gel in.

POL : Zou me dat beter staan?

PEGGY : Dat weet ik niet, maar het zou in ieder geval uw hersenen een smeerbeurt geven.

POL : Peggy, als ge me nu bijstaat dan zal ik in de toekomst alles doen wat ge wenst.

PEGGY : Gaat ge die klant binnen laten?

POL : Yes! Vergeet het niet, I'm in the mood.

(Peggy neemt plaats achter het bureau. Pol komt binnen en na hem komt een flink uit de kluiten gewassen griet. Ze is behoorlijk sexy aangekleed.)

Komt u gerust verder juffrouw mijn collega zal eerst wat gegevens noteren en ik zal u naderhand graag wegwijzen maken in de verschillende sessies. Mijn naam is Paul De Paysant.

ARIANE : Plezant!

POL : Nee de Paysant, maar zegt u maar gerust Paul. Ik ben hier de eerstaanwezende.

PEGGY : Laatkomer van het bureau "Cupido".

POL : Ha ha, mijn collega zegt zoiets omdat ik zeer moeilijk te krijgen ben, begrijpt u?

ARIANE : *(met een zekere ironie)* Serieus?

POL : Dus u bent op zoek naar een passende relatie, juffrouw?

ARIANE : Ariane... Ariane Bulten.

POL : *(lacht)* Haha!

ARIANE : Is er iets lachwekkend aan mijn naam?

POL : Integendeel juffrouw bol... Bulten, hij is zelfs heel toepasselijk.

PEGGY : Pol, het is goed, ik zal het hier wel alleen klaren.

POL : Ik wil u met genoeg bijstaan, collega.

PEGGY : Meneer Pol, bedankt, u kunt gaan.

POL : Maar er zit voorlopig niemand meer in de wachtkamer.

PEGGY : Godelieve kan ieder moment aankomen, dus... tot straks. Tot straks, zei ik.

(Pol gaat me tegenzin terug naar het bureau.)

ARIANE : Nogal zelfverzekerd die man?

PEGGY : Nogal lomp zou ik zo zeggen. Maar mevrouw Bulten, of mag ik u Ariane noemen, wat heeft u naar hier gebracht?

ARIANE : Zeg maar Ariane. Ik ben dus op zoek naar een standvastige relatie.

PEGGY : Bent u vrijgezel of gescheiden?

ARIANE : Ik ben nooit gehuwd geweest.

PEGGY : Dus u zoekt de ware. En hoe kwam u op de hoogte van onze organisatie?

ARIANE : Wel, ik was bij een vriend... en... zijn echtgenote kwam thuis.

PEGGY : Ach ja, en zij vertelde u hoe men hier aan relationele opbouw doet.

ARIANE : Eigenlijk niet. Ik vond in hun badkamer het advertentieblad waarin u adverteerde.

PEGGY : En door het lezen ervan kwam het hunkeren los, om een echte goede man te ontmoeten?

ARIANE : Het was eerder zijn vrouw die me hiertoe inspireerde.

PEGGY : Hoe bedoelt u?

ARIANE : Toen ik vernam wat haar man eigenlijk betekende voor haar werd ik als het ware gestimuleerd om zelf iemand anders aan de haak te slaan.

PEGGY : En hebt u reeds ervaringen met mannen?

ARIANE : Dat zal wel.

PEGGY : Waarschijnlijk geen te beste?

ARIANE : Zo kan het wel gesteld worden, ja.

PEGGY : Prachtig, het zal u dus ook niet zo moeilijk vallen de door ons gevonden kandidaten naar waarde te schatten en u zal heel waarschijnlijk geen plankenkoorts hebben bij een eerste door ons geregelde ontmoeting.

ARIANE : Plankenkoorts, nee zelfs geen lattenbodem- of waterbed koorts... hm... grapje.

PEGGY : Kunt u zich vrij maken bij iedere oproep van ons?

ARIANE : Dat is geen enkel probleem.

PEGGY : Bent u werkloos misschien?

ARIANE : Neen, ik kan mijn activiteiten regelen, ik werk op zelfstandige basis.

PEGGY : Zelfstandige basis, goed. *(noteert de gegevens op een formulier en geeft dit vervolgens aan Ariane)* Mag ik u vragen de volgende vragen zelf in te vullen?

(Er wordt op de deur geklopt van het bureau)

Ja Pol, wat nu?

(De deur gaat voorzichtig open en er komen twee mannen binnen. Met een blijde blik kijken ze naar de beide dames aan het bureau. Peggy kijkt hen verwonderd aan.)

Waar is Pol? En wie zijn jullie als ik vragen mag?

MANCE : Pol hebben we niet gezien. We zitten al een heel tijdje in de wachtzaal. En Mon stelde voor om op die deur te kloppen, en daarom...

MON : Klopte Mance op de deur en staan we nu al hier.

PEGGY : Jullie zijn ook huwelijkskandidaten?

MANCE : Ja, alle twee en wettig gescheiden.

PEGGY : Dus jullie willen op de rol komen?

MANCE : Nee, dat probleem hebben we kunnen oplossen met het advertentieblad in de wachtzaal. Ik zei nog tegen Mon dat hij beter eerst eens thuis geweest was.

MON : Ja, de zenuwen. Het was een beetje in mijn buik geslagen.

PEGGY : Jullie weten toch waarover het hier gaat?

MANCE : Niet volledig, het is daarom dat we eens langs komen.

PEGGY : Jullie beseffen toch dat het hier om een opleiding gaat voor huwbare mensen en wij dan het juiste contact trachten te vinden.

MON : Natuurlijk, daarvoor zijn we hier, voor dat contact.

PEGGY : Goed, dan zal ik jullie ook een formulier overhandigen dat persoonlijk en naar echtheid moet worden ingevuld.

MANCE : *(lachend)* Wees gerust, we zijn echte.

MON : Dat zal wel zijn.

PEGGY : Goed, dan zal ik later alle gegevens in de PC

MON : “Inpetutten”?

PEGGY : Ja, om een passend iemand te vinden, voor een nieuwe doch blijvende relatie.

MANCE : Doet dat meisje naast u ook mee?

ARIANE : *(knikt vriendelijk)* Ja!

MANCE : Dan moet ge al die moeite niet meer doen om mijn gegevens in de computer te tikken.

MON : Ja en ik dan?

MANCE : Ik heb voorrang, ik ben groter, ik ben slimmer en langer gescheiden dan gij.

MON : Een uur.

MANCE : Het is toch langer.

PEGGY : Uw gegevens moeten sowieso verwerkt worden in de databank om een passende partner te vinden.

MANCE : Er wordt toch rekening gehouden met mijn smaak?

PEGGY : Ja, ook hetgeen u graag eet komt aan bod. Komt u maar. Uw collega kan in afwachting eventjes met juffrouw Bulten daar in de zetel plaats nemen, terwijl ze haar formulier verder invult.

MANCE : Mon komt gij maar eerst hier, ik weet hoe men met bulten moet omgaan.

MON : Neen, gezegd blijft gezegd. *(En hij volgt Ariane op de voet naar de zithoek.)*

PEGGY : Goed, meneer Mance stel u eens voor.

MANCE : Gij hebt mij zuiver, ge stuurt eerst iedereen weg en nu zou ik mij voor iemand moeten stellen.

PEGGY : Ik bedoel uw naam en zo.

MANCE : Ach zo, wel ik ben Armand De Vulder, 45 jaar en 45 van schoenmaat. En zoals ik reeds zei uit de echt gescheiden en dit met volle goesting.

PEGGY : Gestudeerd?

MANCE : Ja oneindig lang, tot mijn 25ste alstublieft.

PEGGY : In de medische sector misschien?

MANCE : Ja, als ge het zo noemen wilt. Ik heb een paar jaar moeten overdoen maar dan toch uiteindelijk met voldoening afgestudeerd als vleesbewerker en nu met voldoening werkloos geworden.

PEGGY : Werkzoekende dus, en uw ervaring met vrouwen is totnogtoe slecht verlopen?

MANCE : Dat zal wel zijn, ondanks dat ik er wel mijn werk van gemaakt heb en dat met beiden.

PEGGY : Met mannen ook?

MANCE : Neen, met alle twee die vrouwen.

PEGGY : U bent dus reeds tweemaal gestrand binnen het huwelijk?

MANCE : We zijn wel nog samen naar zee geweest. (*Richt zich tot zijn collega Mon maar die blijft gefascineerd naar Ariane staren.*) Is het niet zo Mon? Mon! Hé, het is tegen u.

MON : (*afwezig*) Ja!

MANCE : Denkt ge niet dat het beter zou zijn om Mon naar hier te vragen, want als hij volledig afwezig wordt dan krijgt ge geen zinnig woord meer uit hem.

PEGGY : Goed, maar dan moet ge zelf verder de vragen beantwoorden en invullen op dit lijstje.

MANCE : (*Staat al recht.*) Geen probleem kind. (*Gaat naar Mon en tikt hem op de schouder.*) Het is nu uw beurt.

MON : (*dromerig*) Merci!

MANCE : Daar aan het bureau!

MON : Moet dat?

PEGGY : Komt u maar en gaat u zitten.

MON : (*Verveeld achter zich kijkend naar Mance die breed lachend in de zetel naast Ariane plaats neemt.*) Ja juffrouw, zegt u het maar.

PEGGY : Stel u eens voor.

MON : (*Nog steeds naar Mance kijkend*) Ik stel het mij natuurlijk voor, omdat ik hem ken.

PEGGY : Ik bedoel dat ik graag uw naam zou noteren.

MON : Ja sorry. Ik ben Raymond De Sodt met s en dt. 45 jaar en een veel kleiner voetje. Getrouwd geweest van te moeten en gescheiden ook van te moeten. Ook afgestudeerd gelijk mijn collega. Ook over dezelfde termijn maar wel als uitbener en ook werkloos.

PEGGY : Veel problemen gehad met uw ex?

MON : Ge kent ze dus, mijn heks?

PEGGY : Neen, maar ik bedoel of uw relatie met die vrouw slecht verlopen is?